

Έγραψαν για το βιβλίο...

Τότε που κρύψαμε έναν άγγελο

Αγγελική Δαρλάση

Εικονογράφηση εξωφύλλου: Ανδρέας Μαράτος

Μεγάλες αλήθειες, κλεισμένες σε ένα παραμύθι, μοιάζει αυτό το μυθιστόρημα της Αγγελικής Δαρλάση. Η αγάπη, η φιλία, η φτώχεια, ο πόλεμος, η παιδική κακοποίηση, τα όνειρα βρίσκουν τον χώρο τους κάτω από τα φτερά ενός πληγωμένου αγγέλου και υφαίνουν μια ιστορία που ξεπερνά τα όρια ενός χωριού ή μιας χώρας. Πλέκουν μια ιστορία που ξεκινά σε ένα σχολείο στη μέση του πουθενά ανάμεσα σε τέσσερα χωριά της Ανατολής, της Δύσης, του Βορρά και του Νότου. Τρία παιδιά με πληγές στις ψυχές τους, το καθένα για διαφορετικούς λόγους, βρίσκουν έναν πληγωμένο άγγελο. Θέλουν να τον βοηθήσουν να ξαναγυρίσει στον ουρανό και καταστρώνουν ένα σχέδιο για να συγκεντρώσουν χρήματα γι' αυτό τον σκοπό. Μα θα συναντήσουν ανθρώπους που έχουν χάσει όχι μόνο την παιδικότητα και την αθωότητα, αλλά και την ανθρωπιά τους. Ο άγγελος θα ταλαιπωρηθεί, θα φυλακιστεί, θα αποτελέσει νούμερο σε τσίρκο. Μα τα παιδιά θα βάλουν σκοπό της ζωής τους να τον σώσουν. Κι ο άγγελος με τη σειρά του θα σώσει αυτά.

Ένα πραγματικά εξαιρετικό βιβλίο, με δυνατή πλοκή που αιχμαλωτίζει τον αναγνώστη ως την τελευταία σελίδα. [...]

Μαίρη Μπιρμπίλη, elniplex.com

[...] Η συγγραφέας πλέκει εξωπραγματικές καταστάσεις και τις τοποθετεί αβίαστα σε γνωστό περιβάλλον, σχολιάζοντας μέσω του φανταστικού απόψεις για τους ανθρώπους και την κοινωνία. Το παράδοξο, ταιριασμένο με την πραγματικότητα, δημιουργεί οικείες εικόνες στον αναγνώστη, αφού όλα διαδραματίζονται στον δικό μας κόσμο: η αναζήτηση, η αγάπη, η ευθύνη των ενηλίκων προς τα παιδιά. Κινητήρια όμως δύναμη είναι η αναζήτηση κάτι φανταστικού και χειροπιαστού μαζί, της προσδοκίας.

Η ιστορία θυμίζει αυτά που διαβάζουμε στους Λατινοαμερικάνους συγγραφείς και βλέπουμε στις ταινίες του Φεντερίκο Φελίνι. Το φανταστικό εισχωρεί σιγά σιγά στην πραγματικότητα, η οποία πλουτίζεται με υλικά παρμένα από τους θρύλους και τα παραμύθια. Από μια άποψη, μέσω της λογοτεχνίας του μαγικού ρεαλισμού ζούμε σαν σε όνειρο που έχει τις ρίζες του στο

Έγραψαν για το βιβλίο...

συνειδητό μας.

Μαρίζα Ντεκάστρο, *Το όνειρο και το συνειδητό*, Περιοδικό Διαβάζω, τχ. 502, 1/12/2009

[...] Το βιβλίο είναι μια έκπληξη, καθώς σκιαγραφεί με ρεαλισμό αλλά και με ονειρικό παραμυθένιο πνεύμα, ζητήματα ανθρωπιστικού τύπου. [...]

Τασούλα Τσιλιμένη, επίκουρη καθηγήτρια Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, *Τότε που κρύψαμε έναν άγγελο*, *Κείμενα*, τχ. 10, 4/1/2010

[...] ξεχωρίζει κανείς, πού και πού, ορισμένα μικρά διαμάντια, βιβλία με λάμψη, πρωτότυπα, γεμάτα ομορφιά. Και ικανοποιούν τον πιο δύσκολο αναγνώστη [...] Μια ιστορία εντυπωσιακή στη σύλληψη, στη δομή, στην αφήγηση. [...]

Β.Δ.Αναγνωστόπουλος, Ομ. Καθηγητής Πανεπιστημίου, *Index*, τχ. 36, Δεκέμβριος 2009 - Ιανουάριος 2010

Μια σφιχτή αφήγηση με πλούσιο υλικό που χωράει τέσσερα χωριά σε Ανατολή, Δύση, Βορρά και Νότο, ένα σχολείο με αυλή-λίμνη στη μέση του πουθενά, ένα τσίρκο με τρύπια τέντα, μια όμορφη ακροβάτισσα, έναν αστυνομικό που παίζει κρυφά βιολί... Συχνά φλερτάρει με το παραμύθι – αλλά δεν είναι. Το ίδιο άνετα διαβάζεται και από τους μεγάλους.

Culture - Book, athensvoice.gr

Τρία παιδιά, τρεις φίλοι, προσπαθούν να σώσουν έναν πληγωμένο άγγελο που έπεσε στη Γη. Ένα πρωτότυπο θέμα αποτελεί την ιστορία αυτού του ιδιαίτερου βιβλίου, το οποίο είναι γραμμένο με έναν πολύ έξυπνο αφηγηματικό τρόπο, με τη χρήση του διπλού αφηγητή. Η δράση είναι γρήγορη, η πλοκή εξελίσσεται μέχρι την τελευταία σελίδα και κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον, ενώ οι χαρακτήρες που παρελαύνουν δίνονται τόσο παραστατικά, που είναι σαν να ζωντανεύουν σε μια φανταστική σκηνή. Ο ρεαλισμός συνυπάρχει αρμονικά με το ονειρικό-παραμυθένιο στοιχείο, ενώ αναδεικνύονται επιτυχώς τα δεινά του πολέμου και το πνεύμα μιας εποχής. Ένα παιδικό μυθιστόρημα (9+) που διαβάζεται όμως με μεγάλη ευχαρίστηση κι από το ενήλικο αναγνωστικό κοινό.

Αγγελική Λάλου, childit.gr